

A BIZOTTSÁG 628/2013/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2013. június 28.)

az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség szabványosítási vizsgálatok végzésével és a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szabályai alkalmazásának nyomon követésével kapcsolatos munkamódszereiről, valamint a 736/2006/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EGK tanácsi irányelv, az 1592/2002/EK rendelet és a 2004/36/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 20-i 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 24. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 216/2008/EK rendelet 24. cikkének (1) bekezdése és 54. cikke értelmében az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (a továbbiakban: Ügynökség) feladata, hogy szabványosítási vizsgálatok végzése révén támogassa a Bizottságot a szóban forgó rendeletnek és végrehajtási szabályainak az illetékes tagállami hatóságok általi végrehajtásának nyomon követésében.
- (2) A 216/2008/EK rendelet 54. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy amennyiben egy illetékes tagállami hatóságnál végzett vizsgálat egy vállalkozás vagy vállalkozások társulásának vizsgálatát foglalja magában, az Ügynökségnek az 55. cikk rendelkezéseit kell követnie.
- (3) A 736/2006/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ meghatározza az Ügynökség szabványosítási vizsgálatok végzésével kapcsolatos munkamódszereit (a továbbiakban: jelenlegi munkamódszerek).
- (4) A jelenlegi munkamódszerek elfogadása óta hat év telt el. A közös szabályok jelentős mértékben módosultak; több nemzetközi megállapodás is elfogadásra került; és mind az Ügynökség, mind a tagállamok értékes tapasztalatokat gyűjtöttek, amelyeket érdemes szem előtt tartani.
- (5) A 736/2006/EK rendelet elfogadásakor a polgári repülés területére vonatkozó közös szabályok a kezdeti és folyamatos légialkalmasságra korlátozódtak. Az 1702/2003/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ végrehajtási szabályokat

határozott meg a légi járművek és kapcsolódó termékek, alkatrészek és berendezések légialkalmassági és környezetvédelmi tanúsítása, valamint a tervező és gyártó szervezetek tanúsítása tekintetében; a 2042/2003/EK bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ pedig végrehajtási szabályokat határozott meg a légi járművek és repüléstechnikai termékek, alkatrészek és berendezések folyamatos légi alkalmasságának biztosításáról és az ezzel összefüggő feladatokban részt vevő szervezetek és személyek jóváhagyásáról.

- (6) A polgári repülés területén a közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2002. július 15-i 1592/2002 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁵⁾ időközben felváltotta a 216/2008/EK rendelet, és a közös szabályokat két alkalommal is kiterjesztették: első alkalommal a repülő személyzetre, a légi jármű üzemben tartására és a földi ellenőrzésekre, második alkalommal pedig a légiforgalmi szolgáltatásra és a léginavigációs szolgálatokra (ATM/ANS), valamint a repülőterek biztonságára: ennek nyomán a Bizottság számos végrehajtási szabályt fogadott el az említett új alkalmazási területekre vonatkozóan, így például elfogadásra került a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyekre és egyes tanúsításokra vonatkozó részletes szabályoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. augusztus 20-i 805/2011/EU bizottsági rendelet ⁽⁶⁾, a légiforgalmi szolgáltatások és a léginavigációs szolgálatok repülésbiztonsági felügyeletéről szóló, 2011. október 17-i 1034/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁷⁾, a léginavigációs szolgálatok ellátására vonatkozó közös követelmények megállapításáról szóló, 2011. október 17-i 1035/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁸⁾, a léginavigációs szolgálatok és a hálózati funkciók teljesítményrendszerének megállapításáról, valamint a léginavigációs szolgálatok ellátására vonatkozó közös követelmények megállapításáról szóló 2096/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2010. július 29-i 691/2010/EU bizottsági rendelet ⁽⁹⁾, a polgári légi közlekedés területén a műszaki előírások és a közigazgatási eljárások összehangolásáról szóló, 1991. december 16-i 3922/91/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ (módosította a 859/2008/EK bizottsági rendelet ⁽¹¹⁾), a harmadik országok közösségi repülőtereket használó légi járműveinek biztonságáról szóló, 2004. április 21-i 2004/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹²⁾ (módosította a 2004/36/EK európai

⁽¹⁾ HL L 79., 2008.3.19., 1. o.⁽²⁾ HL L 129., 2006.5.17., 1. o.⁽³⁾ HL L 243., 2003.9.27., 6. o.⁽⁴⁾ HL L 315., 2003.11.28., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 240., 2002.9.7., 1. o.⁽⁶⁾ HL L 206., 2011.8.11., 21. o.⁽⁷⁾ HL L 271., 2011.10.18., 15. o.⁽⁸⁾ HL L 271., 2011.10.18., 23. o.⁽⁹⁾ HL L 201., 2010.8.3., 1. o.⁽¹⁰⁾ HL L 373., 1991.12.31., 4. o.⁽¹¹⁾ HL L 254., 2008.9.20., 1. o.⁽¹²⁾ HL L 143., 2004.4.30., 76. o.

- parlamentari és tanácsi irányelv II. mellékletének a közösségi repülőtereket használó légi járművek földi ellenőrzésének végrehajtási feltételei tekintetében történő módosításáról szóló, 2008. április 16-i 2008/49/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾), a légi járművek üzemben tartásához kapcsolódó műszaki követelmények és igazgatási eljárások rögzítéséről szóló, 2012. október 5-i 965/2012/EU bizottsági rendelet⁽²⁾, és a polgári légi közlekedéshez kapcsolódó műszaki követelmények és igazgatási eljárások rögzítéséről szóló, 2011. november 3-i 1178/2011/EU bizottsági rendelet⁽³⁾.
- (7) A 216/2008/EK rendelet számos olyan új rendelkezést is bevezetett, amelyeknek tükröződniük kell az Ügynökség szabványosítási vizsgálatok elvégzésével kapcsolatos munkamódszereiben. Ezen belül is a 11. cikk meghatározza a tagállamok illetékes hatóságai által kiállított tanúsítvány(ok) kölcsönös elismerésére, valamint az elismerés felfüggesztésére vonatkozó feltételeket, és e tekintetben a szabványosítási vizsgálatok a döntéshozatal fontos eszközeinek számítanak. A 15. cikk olyan információs hálózat létrehozásáról rendelkezik, amely hasznos információkkal szolgál a szabványosítási vizsgálatok elvégzéséhez, ezen szabványosítási vizsgálatok egyes eredményeit pedig haladéktalanul el kell juttatni az információs hálózatnak. A 27. cikk (3) bekezdése előírja, hogy az Ügynökség támogatja a tagállamokat az ICAO-val szemben fennálló kötelezettségeik teljesítésében.
- (8) A 216/2008/EK rendeletben és végrehajtási szabályaiban meghatározott közös szabályok esetleges további módosulása ellenére az Ügynökségnek támogatnia kell a Bizottságot más, többek között az egységes európai égboltra vonatkozó jogszabályokból vagy a légi közlekedésben bekövetkező balesetek kivizsgálására és az események jelentésére vonatkozó jogszabályokból eredő repülésbiztonsági követelmények alkalmazásának nyomon követésében.
- (9) 2006 óta Európa légi közlekedéssel kapcsolatos külpolitikája is komoly fejlődésen ment keresztül, mind a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO), mind az EU egyes szomszédai, mind pedig néhány kiemelt nemzetközi partner vonatkozásában.
- (10) 2010-ben az EU és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) együttműködési megállapodást⁽⁴⁾ írt alá, amely keretet teremt a felek közötti strukturált együttműködésre, elsősorban a biztonságra vonatkozó információk megosztása tekintetében, azzal a céllal, hogy ahol csak lehetséges, el lehessen kerülni a párhuzamos erőfeszítéseket: az együttműködés következtében az Ügynökség szabványosítási vizsgálati programja és az ICAO egyetemes biztonságfelügyeleti ellenőrzése (USOAP) nagyobb összhangba került. A vizsgálati munkamódszereknek figyelembe kell venniük a 9735. számú ICAO dokumentumban foglaltakat (USOAP continuous Monitoring Manual – folyamatos nyomonkövetési kézikönyv).
- (11) Az EU szomszédsági és bővítési politikájában részt vevő államok, köztük különösen az európai közös légtér létrehozásáról szóló megállapodás részes felei esetében a szabványosítási vizsgálatokat – a vonatkozó megállapodások vagy munkamegállapodások függvényében – ugyanazon munkamódszerek és standardok szerint kell végrehajtani, mint a tagállamok esetében.
- (12) Azon államok esetében, amelyekkel az EU olyan kétoldalú légiközlekedés-biztonsági megállapodást írt alá, amely egyes tanúsítási megállapítások és jóváhagyások kölcsönös elismeréséről rendelkezik, a szabványosítási vizsgálatoknak az adott megállapodás végrehajtásának nyomon követését kell elősegíteniük, és az eredményekről – esetleges kiigazítások végrehajtása céljából – tájékoztatni kell a kétoldalú megállapodás felügyelőtestületét. Az olyan tagállamok által végzett szabványosítási vizsgálatoknak, amelyek tanúsítási megállapításait és jóváhagyásait az EU kétoldalú megállapodás keretében elfogadja, olyan további ellenőrzéseket kell tartalmazniuk, amelyek révén meg lehet bizonyosodni arról, hogy az illetékes hatóságok megfelelően gyakorolják a kétoldalú megállapodásból eredő hatásköreiket.
- (13) A 216/2008/EK rendeletnek és végrehajtási szabályainak, valamint a hatályban lévő jogszabályokból és megállapodásokból eredő más repülési szabályok alkalmazásának hatékony nyomon követése érdekében a jelenlegi munkamódszereket felül kell vizsgálni, hogy azok rendszerközpontúbbá váljanak, a biztonsági teljesítményre jobban összpontosító, folyamatosabb nyomon követést tegyenek lehetővé, biztosítani lehessen az erőforrások hatékonyabb felhasználását és elkerülni az illetékes hatóságokra nehezedő terhek indokolatlan növekedését, valamint visszajelzést biztosítani az Ügynökség számára. A vizsgálatcsoportokat megfelelő képesítéssel és képzettséggel rendelkező személyekből kell összeállítani, és az Ügynökségnek törekednie kell a különböző tagállamokból származó felhatalmazott személyek részvételének egyensúlyára.
- (14) A munkamódszereknek tükrözniük kell az ISO 19011 szabványban meghatározott fogalom meghatározásokat és ellenőrzési elveket.
- (15) A munkamódszereknek a vizsgálati szinten túl a rendszerszintű és a megállapítás-szintű nyomon követést is biztosítaniuk kell.
- (16) A munkamódszereknek több rugalmasságot kell biztosítaniuk az Ügynökség számára az Ügynökség szakmai kompetenciáinak megfelelő intézkedések meghozatalában, ugyanakkor a jogbiztonságról is gondoskodniuk kell.
- (17) A 736/2006/EK rendeletet ezért ennek megfelelően hatályon kívül kell helyezni.
- (18) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 216/2008/EK rendelet 65. cikkével létrehozott bizottság véleményével,

(1) HL L 109., 2008.4.19., 17. o.

(2) HL L 296., 2012.10.25., 1. o.

(3) HL L 311., 2011.11.25., 1. o.

(4) 2011/531/EU tanácsi határozat (HL L 232., 2011.9.9., 8. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet meghatározza az alábbi tevékenységek végzésére vonatkozó munkamódszereket:

- a) a 216/2008/EK rendeletnek és végrehajtási szabályainak az illetékes tagállami hatóságok általi, a rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében említett területek tekintetében történő alkalmazásának nyomon követése;
- b) szabványosítási vizsgálatok végzése az illetékes tagállami hatóságoknál;
- c) annak ellenőrzése, hogy a tanúsítások kiadását és felügyeletét az illetékes tagállami hatóságok a 216/2008/EK rendelettel és végrehajtási szabályaival összhangban végzik-e;
- d) részvétel a 216/2008/EK rendeletnek és végrehajtási szabályainak az illetékes tagállami hatóságok általi végrehajtásából származó hatások értékelésében.

(2) Az e rendeletben meghatározott munkamódszereket – lehetőség szerint – azokban az esetekben is alkalmazni kell, amikor az Ügynökségnek egyéb uniós jogszabályban, az Unió által kötött megállapodásokban vagy az Ügynökség által kötött munkamegállapodásokban foglalt repülésbiztonsági követelmények alkalmazását kell nyomon követnie.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásába:

1. „vizsgálat”: a 216/2008/EK rendelet 24. cikkének (1) bekezdésében és 54. cikkében említett szabványosítási vizsgálat, beleértve a rendelet 54. cikkének (4) bekezdésében és 55. cikkében említett vállalkozások vagy vállalkozások társulásainak vizsgálatát;
2. „illetékes hatóság”: a tagállam által a 216/2008/EK rendeletnek és végrehajtási szabályainak végrehajtására kijelölt szerv;
3. „felhatalmazott személyzet”: az Ügynökség által vizsgálatok végzésére felhatalmazott személyek, beleértve a kirendelt személyzetet;
4. „kirendelt személyzet”: az illetékes tagállami hatóságok, a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO), más nemzetközi repülési szervezet vagy az Unióval megállapodást kötött vagy az Ügynökséggel munkamegállapodást kötött harmadik országok illetékes hatóságai által rendelkezésre bocsátott tisztviselők, akik az említett hatóságoktól arra kaptak megbízást, hogy vizsgálatok végzésében segítsék az Ügynökséget;
5. „bizonyítékok”: feljegyzések, ténymegállapítások vagy egyéb lényeges és ellenőrizhető információk;
6. „megállapítás”: a rendelkezésre álló bizonyítékok és az alkalmazandó követelmények összevetésének eredménye;

7. „korrekció”: az alkalmazandó követelményeknek való nem megfelelés megszüntetésére irányuló intézkedés;

8. „korrekciós intézkedés”: az alkalmazandó követelményeknek való nem megfelelés okának megszüntetése, és újbóli előfordulásának megelőzése érdekében tett intézkedés;

9. „közvetlen biztonsági aggály”: olyan helyzet, amelyben bizonyítékok állnak rendelkezésre arról, hogy egy adott termék, szolgáltatás, rendszer, alkotórész, berendezés vagy létesítmény olyan állapotban van vagy olyan módon van kezelve, illetve működtetve, hogy – a helyzet azonnali korrekciója hiányában – fennáll a személyi sérülés kockázata.

3. cikk

A nyomon követés során alkalmazandó elvek

(1) Az Ügynökség nyomon követi az 1. cikkben említett követelményeknek az illetékes hatóságok általi alkalmazását, valamint az e rendeletben meghatározott módszer szerinti egységes érvényesítést, és mindezekről jelentést tesz.

(2) A nyomon követés folyamatos, kockázatalapú és az Ügynökség rendelkezésére álló információk alapján történik. A nyomon követés kiterjed annak értékelésére, hogy az illetékes hatóságok milyen mértékben tudják gyakorolni a repülésbiztonsági felügyelethez kapcsolódó hatásköreiket, továbbá szükség esetén vizsgálatok végzésére, valamint a vizsgálatok során tett megállapítások nyomon követésére a hozzájuk kapcsolódó korrekciók és korrekciós intézkedések minél előbbi végrehajtása érdekében.

(3) A nyomon követés során rendszerszemléletű megközelítést kell alkalmazni. A nyomon követésnek ki kell terjednie a biztonsági felügyeleti rendszer valamennyi, az ICAO meghatározása szerinti területére és kritikus elemére. Különös figyelmet kell szentelni az egyes területek közötti átfedéseknek.

(4) A nyomon követést átlátható, hatékony, eredményes, összehangolt és konzisztens módon kell végezni.

(5) Az Ügynökség annak érdekében, hogy megállapítsa, szükség van-e a szabályozási keretek módosítására, elemzi nyomonkövetési tevékenységeinek eredményét.

4. cikk

A vizsgálatokra és a megállapításokra alkalmazandó elvek

(1) Az illetékes hatóságoknál végzett vizsgálatok során figyelembe kell venni a korábbi vizsgálatok eredményeit, és a vizsgálatnak egyebek mellett ki kell térnie a szabályozási követelményekben bekövetkezett változásokra, az illetékes hatóság repülésbiztonsági felügyeleti képességére, arányosnak kell lennie az adott hatóság felügyelete alatt álló ágazat szintjével és összetettségével, és eközben mindenekelőtt biztosítania kell a kereskedelmi célú légi közlekedés tekintetében a repülésbiztonság egységesen magas szintjét.

(2) A vizsgálatok a vizsgálat tárgyát képező illetékes hatóság felügyelete alá tartozó vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira is kiterjedhetnek.

(3) A 216/2008/EK rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében említett követelmények teljesülésének ellenőrzése céljából a vizsgálatok – az érintett felek megállapodásának függvényében – a nyilvánosság számára nyitott katonai létesítmények vagy a katonai állomány által nyújtott szolgáltatások vizsgálatára is kiterjedhetnek.

(4) A vizsgálatokat az Ügynökség által felhatalmazott, és saját szakterületükön megfelelő képesítéssel és képzettséggel rendelkező személyekből álló csoportoknak kell végezniük. A felhatalmazott személyeknek a függetlenség, az integritás, az etikus gyakorlat, a kellő gondosság, a tárgyilagos ismertetés és a szakmai titoktartás elvét kell alkalmazniuk.

(5) Amennyiben az Ügynökség úgy találja, hogy egy vagy több tanúsítvány nem felel meg a 216/2008/EK rendeletnek és végrehajtási szabályainak, az e nem megfelelésről szóló megállapítást jelenteni kell az érintett illetékes hatóságnak. Amennyiben a nem megfelelés nem kerül rövid időn belül korrekcióra, az Ügynökség a szóban forgó tanúsítvány(ok) kölcsönös elismerésére vonatkozó határozat meghozatala érdekében a 216/2008/EK rendelet 11. cikke (2) bekezdésével összhangban ajánlásokat fogalmaz meg.

(6) Az Ügynökség az (1), (2) és (3) bekezdésben említett vizsgálatok során feltárt nem megfeleléseket azok biztonságra gyakorolt hatása alapján besorolja és nyomon követi, és kiemelt helyen kezeli a biztonságra vonatkozó megállapításokat. Az Ügynökség abban az esetben is haladéktalanul tájékoztatja az illetékes tagállami hatóságokat, amikor egy közvetlen biztonsági aggály korrekciójával nem sikerült kielégítő módon foglalkozni.

(7) Ez a rendelet nem érinti a 216/2008/EK rendelet 15. és 58. cikkét, a 2001/844/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozatot⁽¹⁾, a 2111/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾ és a 473/2006/EK bizottsági rendeletet⁽³⁾.

5. cikk

Információcsere

(1) Az illetékes tagállami hatóságok az általuk folytatott repülésbiztonsági felügyelettel kapcsolatos összes szükséges információt eljuttatják az Ügynökséghez: ezen belül kitérnek a biztonsági felügyeleti rendszer valamennyi kritikus elemére, beleértve a felügyeletük alá tartozó vállalkozásokat vagy vállalkozástársulásait. Az információkat az Ügynökség által meghatározott formában és módon kell megadni, figyelembe véve az ICAO rendelkezésére bocsátott információkat.

(2) Az Ügynökség az illetékes tagállami hatóságoktól eseti alapon is kérhet információkat. Ilyen esetben az Ügynökségnek meg kell adnia az információkérés jogalapját és célját, meg kell határozni, hogy pontosan milyen információkat kér és milyen határidőn belül kell azokat megadni.

(3) Az Ügynökség az illetékes tagállami hatóságokhoz eljuttatja az alkalmazandó követelmények egységes érvényesítéséhez szükséges releváns információkat.

6. cikk

Nemzeti szabványosítási koordinátor

(1) Minden tagállam nemzeti szabványosítási koordinátort nevez ki, aki a kapcsolattartó szerepét tölti be valamennyi szabványosítási tevékenység tekintetében, és elsősorban az 5. cikk (1) bekezdése szerinti információcserét koordinálja. A nemzeti szabványosítási koordinátor felel az alábbiakért:

- a) az Ügynökség részére rendszeresen eljuttatott információk, és ezen belül a 3., 4. és 5. cikkel összhangban kért információk, a korrekciók és korrekciós intézkedési tervek, valamint a közösen meghatározott korrekciós intézkedések végrehajtásáról szóló bizonyítékok kezelése és aktualizálása;
- b) az Ügynökség támogatása a vizsgálat valamennyi szakaszában, és a vizsgálatot végző csoport számára kísérőbiztosítása a helyszíni vizsgálatok során.

(2) Az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy a kijelölt nemzeti szabványosítási koordinátor és a hatóságok munkatársai között megfelelő kommunikációs csatornák működjenek, mivel így biztosítható, hogy a koordinátor megfelelően végezhesse feladatát.

7. cikk

Folyamatos nyomon követés

(1) A 3. cikkben említett folyamatos nyomon követés az alábbiakat foglalja magában:

- a) az illetékes tagállami hatóságok, a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO), a Bizottság által szolgáltatott, vagy más releváns forrásból származó adatok és információk összegyűjtése és elemzése;
- b) annak értékelése, hogy az illetékes hatóságnak mennyiben van lehetősége a repülésbiztonsági felügyelethez kapcsolódó hatáskörei gyakorlására;
- c) a b) pontban említett értékelés függvényében a vizsgálatok rangsorolása, megtervezése és hatókörének kijelölése;
- d) a szóban forgó vizsgálatok elvégzése, és ezek részeként jelentéstétel;
- e) a vizsgálatok során feltárt nem megfelelésekre vonatkozó megállapítások nyomon követése és lezárása.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett értékeléshez az Ügynökség egységes modellt hoz létre, dolgoz ki és tart fenn az alábbi szempontok figyelembevételével:

- a) az adott repülési ágazat mérete és komplexitása;
- b) komoly repülőesemények, balesetek, halálos balesetek és a hozzájuk kapcsolódó halálesetek;
- c) a földi ellenőrzések eredményei;
- d) a korábbi vizsgálatok eredményei;
- e) az illetékes hatóságok korrekciók és korrekciós intézkedések eredményes végrehajtására való képessége;

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o.

⁽²⁾ HL L 344., 2005.12.27., 15. o.

⁽³⁾ HL L 84., 2006.3.23., 8. o.

f) a nemzetközi megállapodások vagy nemzeti szintű biztonságértékelési programok keretében végzett ellenőrzések eredményei;

g) a 216/2008/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése vagy a Szerződés 258. cikke szerinti intézkedések megléte.

(3) A (2) bekezdéssel összhangban létrehozott modellt, a hozzá kapcsolódóan benyújtott adatokat és az értékelés eredményeit az érintett tagállam nemzeti szabványosítási koordinátorának rendelkezésére kell bocsátani.

(4) Az Ügynökség a folyamatos nyomon követés eredményei – azaz a biztonsági teljesítményben bekövetkezett javulás, illetve romlás – fényében módosítja a vizsgálati programot. Az Ügynökség megfelelő intézkedéseket hoz, ha bizonyítékok állnak rendelkezésre a biztonsági teljesítmény romlásáról.

8. cikk

A vizsgálati program

(1) Az Ügynökség – a Bizottsággal egyeztetve – a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett vizsgálatokat tartalmazó többéves programot, valamint a 10. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett vizsgálatokat tartalmazó éves programot dolgoz ki.

(2) A vizsgálati programokban – a 7. cikkben említett modell figyelembevételével – fel kell tüntetni az érintett tagállamot (tagállamokat), a vizsgálat típusát, a vizsgálandó területeket és a helyszíni szakaszra előirányzott időt.

(3) A vizsgálati programot az Ügynökség a 7. cikkben említett folyamatos nyomon követés során felmerülő kockázatok figyelembevételével módosíthatja.

(4) Az éves programot el kell juttatni a Bizottsághoz, a 216/2008/EK rendelet 33. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti munkaprogram részeként az Ügynökség igazgatótanácsának tagjaihoz, valamint az érintett tagállam nemzeti szabványosítási koordinátorához.

9. cikk

Vizsgált területek

(1) Az Ügynökség a 216/2008/EK rendelet II. fejezetében meghatározott valamennyi területre vonatkozóan végez vizsgálatokat. E területek közé tartoznak a következők:

- a) légi alkalmasság, a szóban forgó rendelet 5. cikkének meghatározása szerint és környezetvédelem, a szóban forgó rendelet 6. cikkének meghatározása szerint;
- b) repülő személyzet, a szóban forgó rendelet 7. és 8. cikkének meghatározása szerint;
- c) légi jármű üzemben tartása, a szóban forgó rendelet 8. és 9. cikkének meghatározása szerint;
- d) földi ellenőrzések, a szóban forgó rendelet 10. cikkének meghatározása szerint;
- e) repülőterek, a szóban forgó rendelet 8a. cikkének meghatározása szerint;

f) ATM/ANS és légiforgalmi irányítók, a szóban forgó rendelet 8b. és 8c. cikkének meghatározása szerint.

A 216/2008/EK rendelet módosulásának fényében és a Bizottság kérésére további területeket lehet meghatározni.

(2) Az Ügynökség biztosítja, hogy erőforrásait, a 7. cikkben említett folyamatos nyomon követés eredményeitől függően, megfelelően ossza el az egyes területeket érintő vizsgálatok között.

10. cikk

A vizsgálatok típusai

(1) Az Ügynökség az alábbi vizsgálatokat végzi:

- a) egy vagy több terület vizsgálatát célzó átfogó vizsgálatok; ezeket a folyamatos nyomon követés eredményei alapján meghatározott időközönként kell végezni;
- b) egy vagy több területen belül konkrét alterületekre, és/vagy a közösen meghatározott korrekciók és korrekciós intézkedések végrehajtása terén elért haladás értékelésére irányuló célzott vizsgálatok;
- c) az Ügynökség által végzett folyamatos nyomon követés során felmerülő aggályok vizsgálata céljából vagy a Bizottság kérésére végzett eseti vizsgálatok.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok ellenére az Ügynökség, amennyiben elegendő bizonyítékot gyűjtött össze, helyszíni vizsgálatról függetlenül is megállapíthatja a nem megfelelő állapotot.

11. cikk

A vizsgálócsoportokra vonatkozó képzési, képesítési és felhatalmazási kritériumok

(1) Az Ügynökség meghatározza a vizsgálócsoportok tagjaira vonatkozó képesítési követelményeket.

(2) A képesítési követelmények közé tartoznak az alábbiak:

- a) az intézményi és jogszabályi keretekre, ezen belül különösen e rendeletre, továbbá a kapcsolódó nemzetközi megállapodásokra vonatkozó ismeretek;
- b) az ellenőrzési technikák ismerete és az e téren szerzett tapasztalat;
- c) a 9. cikkben említett területre (területekre) vonatkozó szakértelem és gyakorlati tapasztalat.

(3) A csoportvezető az Ügynökség felhatalmazott személyzetéhez tartozó személy lehet. A csoportvezetők képesítési követelményei között szerepelnek – a (2) bekezdésben említettekén túl – a nemzetközi környezetben és érzékeny helyzetekben való csoportirányítási és kommunikációs képességek.

(4) Csoporttag az Ügynökség felhatalmazott személyzetéhez tartozó személy vagy kirendelt személy lehet.

(5) A csoportvezetőknek és a csoporttagoknak egyaránt képzettnek kell lenniük az alkalmazandó követelmények és az Ügynökség eljárási terén. Az Ügynökség gondoskodik arról, hogy a csoportvezetők és a csoporttagok folyamatosan alkalmasak legyenek arra, hogy felhatalmazott személyzetként vizsgálatokban vegyenek részt. Az Ügynökség e célból megfelelő folyamatos képzési programokat hoz létre.

(6) A képesítési követelményeket teljesítő, és a megfelelő képzéseket elvégző személyeket az Ügynökség felhatalmazhatja vizsgálócsoportokban való részvételre.

12. cikk

Vizsgálócsoportok felállítása

(1) A vizsgálatokat a 11. cikkkel összhangban felhatalmazott személyekből álló, az Ügynökség által kijelölt csoportoknak kell végezniük.

(2) Az Ügynökség – a vizsgálat típusa és hatóköre, valamint a vizsgált területek és a várható program alapján – úgy határozza meg a csoport összetételét, hogy a csoport rendelkezzen a szükséges szakmai ismeretekkel és képes legyen ellátni feladatait. Minden csoport egy csoportvezetőből és legalább egy csoporttagból áll. Az Ügynökség minden esetben biztosítja, hogy a csoport mérete arányos legyen az elvégzendő feladattal.

(3) Az Ügynökség a csoportok összeállítása során biztosítja, hogy ne álljon fenn összeférhetetlenség sem a vizsgált nemzeti hatóságokkal, sem a vizsgált vállalkozásokkal vagy vállalkozások társulásaival.

(4) Az Ügynökség a vizsgálat megkezdése előtt kellő időben információt kér az érintett hatóságoktól vagy szervezetektől arra vonatkozóan, hogy a vizsgálat helyszíni szakaszához tudnak-e a tagállamok felhatalmazott személyzetet rendelkezésre bocsátani.

(5) Az Ügynökség által végrehajtott ellenőrzésekben és vizsgálatokban a nemzeti koordinátoroknak a 14. cikk (2) bekezdése és a 19. cikk (2) bekezdése szerinti részvételéből, valamint a tagállamok felhatalmazott személyzetének részvételéből eredő költségeket az uniós szabályokkal összhangban és az éves uniós költségvetési eljárás sérelme nélkül az Ügynökség viseli.

13. cikk

A vizsgálatok lefolytatása

(1) A 10. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett vizsgálatok a következő szakaszokból állnak:

- a) a vizsgálatot megelőző, legalább 10 hétig tartó előkészítő szakasz;
- b) helyszíni szakasz;
- c) a helyszíni vizsgálatot követő, legfeljebb 10 hétig tartó jelentéstételi szakasz.

(2) A 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett eseti vizsgálatokat legalább két héttel a vizsgálat előtt kell bejelenteni

az érintett hatóságnak, azonban az ilyen vizsgálatok esetében is be kell tartani a 14., 15. és 16. cikkben említett határidőket és eljárásokat, a zárójelentés benyújtása kivételével.

(3) A 10. cikkben említett vizsgálatok során feltárt nem megfeleléseket a 16. cikkkel összhangban kell jelenteni, a 17. cikkkel összhangban kell nyomon követni és lezárni, illetve a 18. cikkkel összhangban kell osztályozni.

14. cikk

Előkészítő szakasz

(1) Az előkészítő szakasz során az Ügynökség:

- a) a helyszíni szakasz előtt legalább 10 héttel értesíti az illetékes hatóságot a vizsgálatról, és megadja a vizsgálat tervezett típusát, a vizsgálandó területet (területeket) és alterületeket;
- b) összegyűjti a vizsgálat előkészítéséhez szükséges információkat, kellően figyelembe véve a folyamatos nyomon követés során szerzett információkat;
- c) meghatározza a vizsgálat hatókörét, kiterjedését és programját, ezen belül a vállalkozások vagy vállalkozások társulásának vizsgálatát, figyelembe véve a folyamatos nyomon követés során szerzett információkat;
- d) meghatározza a vizsgálati csoport nagyságát és összetételét.

(2) A vizsgálatról szóló értesítés kézhezvételétől kezdve az illetékes hatóság a helyszíni szakasz zökkenőmentes lebonyolítása érdekében együttműködik az Ügynökséggel. Szükség esetén előkészítő találkozóra kerülhet sor a vizsgálócsoport és a nemzeti szabványosítási koordinátor között.

(3) Az Ügynökség a helyszíni szakasz előtt legalább 2 héttel eljuttatja az illetékes hatóságnak a vizsgálati programot és a vizsgálócsoport összetételét.

15. cikk

Helyszíni szakasz

(1) A helyszíni szakasz során az Ügynökség:

- a) nyitó értekezletet szervez a nemzeti szabványosítási koordinátor és a vizsgált illetékes hatóság részvételével;
- b) nyomon követi a korábbi vizsgálatok során feltárt, és még le nem zárt nem megfeleléseket, és felülvizsgálja a hozzájuk kapcsolódó korrekciókat és korrekciós intézkedéseket;
- c) amennyiben a vizsgálat során közvetlen biztonsági aggály merül fel, arról értesíti az illetékes hatóságot;
- d) záróértekezlet során bemutatja a vizsgált illetékes hatóságnak a vizsgálat során feltárt vagy nyomon követett nem megfelelések előzetes listáját;

(2) Ezekon túl az Ügynökség az alábbiakat is végezheti:

- a) helyszíni látogatások lebonyolítása az illetékes hatóság fő hivatalaiban, és szükség szerint regionális hivatalaiban, valamint azoknál a képesített szerveknél, amelyeket az illetékes hatóság egyes feladatok végzésével megbízott;

- b) az illetékes hatóság vizsgálata keretében, az illetékes hatóság felügyelete alá tartozó vállalkozásoknak vagy vállalkozások társulásainak vizsgálata; ilyen esetekben az illetékes hatóság munkatársai elkísérhetik a vizsgálócsoportot;
- c) interjúk lefolytatása a vizsgált illetékes hatóság, – adott esetben – a képesített szervek, valamint a megvizsgált vállalkozások vagy vállalkozások társulásainak személyzetével;
- d) jogszabályok, eljárások, tanúsítványok, feljegyzések, adatok és bármilyen egyéb lényeges anyag vizsgálata.

16. cikk

Jelentéstételi szakasz

- (1) A jelentéstételi szakasz során az Ügynökség – a helyszíni szakasz záróértekezletétől számított 6 héten belül – felülvizsgálja az előzetes megállapításokat, osztályba sorolja őket és ennek alapján jelentéstervezetet készít az illetékes hatóság részére.
- (2) A jelentéstervezet legalább az alábbiakat tartalmazza:
 - a) a következtetéseket bemutató összefoglaló;
 - b) a vizsgálat lefolytatásának részletei, ezen belül a vizsgálat típusa, a vizsgált területek, a hatókör és a csoport összetétele;
 - c) kritikus elemek szerinti elemzés, a fő megállapításokra összpontosítva;
 - d) a vizsgálat során feltárt vagy nyomon követett nem megfelelések listája és besorolása;
 - e) a szükségesnek ítélt esetben a tanúsítvány(ok) kölcsönös elismerésére vonatkozó ajánlások.
- (3) A nem megfelelésekre vonatkozó megállapításokat a (2) bekezdésben említett jelentéstervezetben kell feltüntetni, kivéve, ha azokat az Ügynökség más írott formában már jelentette.
- (4) Az illetékes hatóság a jelentés kézhezvételétől számított két héten belül írásos észrevételeket nyújthat be az Ügynökséghez.
- (5) Az Ügynökség a záróértekezlettől számított 10 héten belül a (2) bekezdésben említett jelentéstervezet alapján zárójelentést készít, amelyben feltünteti a vizsgált illetékes hatóság észrevételeit, amennyiben vannak ilyenek. Az Ügynökség – a jelentéstételi szakasz során benyújtott észrevételek, valamint korrekciók és korrekciós intézkedések figyelembevétele érdekében – kiigazíthatja a nem megfelelésekre vonatkozó megállapítások leírását, azok jogalapját, besorolását vagy státusát.
- (6) Az Ügynökség folyamatos nyomonkövetési státust alakít ki és tart fenn valamennyi tagállam esetében, és a státusról – kérésre – tájékoztatást ad az érintett tagállam és a Bizottság részére.
- (7) A zárójelentést a vizsgált illetékes hatóságnak és a Bizottságnak kell címezni, ez utóbbi a jelentést eljuttathatja az érintett tagállamoknak és más illetékes hatóságoknak.

17. cikk

A megállapítások nyomon követése és lezárása

- (1) A 18. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja szerint besorolt valamennyi nem megfelelésre vonatkozó megállapítás tekintetében az illetékes hatóság az Ügynökség értesítésének kézhezvételétől számított négy héten belül korrekciót és korrekciós intézkedést javasol.
- (2) A 18. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint besorolt valamennyi nem megfelelésre vonatkozó megállapítás tekintetében az illetékes hatóság az Ügynökség értesítésének kézhezvételétől számított 10 héten belül korrekciós intézkedést javasol.
- (3) Az illetékes hatóság az előírt határidőn belül értesíti az Ügynökséget a korrekciós intézkedések végrehajtásáról, és erről bizonyítékot mutat be.
- (4) Az Ügynökség:
 - a) értékeli az illetékes hatóság által benyújtott korrekciókat és korrekciós intézkedéseket, vagy rövid időn belül további felvilágosítást kér;
 - b) jóváhagyja vagy visszautasítja a korrekciókat és/vagy korrekciós intézkedéseket a benyújtásuktól számított 16 héten belül;
 - c) nyomon követi a korrekciós intézkedések kielégítő végrehajtását;
 - d) a 22. cikkel összhangban meghatározza, hogy szükség van-e kiegészítő intézkedésekre;
 - e) státusjelentések formájában rendszeres időközönként jelentést tesz az illetékes hatóságnak és a Bizottságnak a nem megfelelésekre vonatkozó megállapításokról és a kapcsolódó korrekciókról/korrekciós intézkedésekről;
 - f) Amennyiben megfelelőnek ítéli a korrekciós intézkedések végrehajtását és a benyújtott bizonyítékot, lezárja a nem megfelelésre vonatkozó megállapítást, a nem megfelelésekre vonatkozó megállapítás lezárását rögzíti, és erről tájékoztatja az illetékes hatóságot.
- (5) A c) pont alkalmazásában az Ügynökség bizonyítékot vagy magyarázatot kérhet az illetékes hatóságtól. Az Ügynökség úgy is dönthet, hogy a végrehajtást a helyszínen ellenőrzi.
- (6) Amennyiben egyes, nem megfelelésekre vonatkozó megállapítások a 216/2008/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése vagy a Szerződés alapján kötelezettségzegési intézkedés tárgyát képezik, az Ügynökség – a Bizottsággal konzultálva – megfelelő nyomon követésről gondoskodik, és a megállapítást kizárólag a Bizottsággal való előzetes egyeztetés után zárja le.

18. cikk

A megállapítások osztályba sorolása

- (1) A 10. cikkben említett vizsgálatok során az Ügynökség által feltárt nem megfelelésekre vonatkozó összes megállapítást az Ügynökség az alapján, hogy igazgatási követelményre vagy műszaki követelményre vonatkoznak-e, az alábbi osztályok valamelyikébe sorolja és jelenti:

- a) C. osztály: a vonatkozó követelményeknek való, elsősorban szabványosítási aggályokat felvető nem megfelelés;
 - b) D. osztály: a vonatkozó követelményeknek való, szabványosítási aggályokat és – időben végrehajtott korrekciós intézkedések hiányában – biztonsági aggályokat felvető nem megfelelés;
 - c) G. osztály: közvetlen biztonsági aggály.
- (2) A megállapításokkal kapcsolatos jelentéstételt, nyomon követést és lezárást a fenti besorolás alapján kell végezni.

19. cikk

Közvetlen biztonsági aggály

- (1) Amennyiben az Ügynökség közvetlen biztonsági aggályt jelez:
- a) az Ügynökség az illetékes hatóságot megfelelő korrekciós intézkedések, és ezen belül azonnali korrekciók végrehajtására kéri fel;
 - b) az illetékes hatóság a megállapítás megszüntetése érdekében megfelelő korrekciókat hajt végre, és ezekről bizonyítékokat nyújt be az Ügynökséghez.
- (2) Az Ügynökség a közvetlen biztonsági aggály jelzésétől számított két héten belül az illetékes hatóságot egyeztetésre hívhatja az azonnali korrekciók végrehajtásának értékelése céljából.
- (3) Amennyiben az Ügynökség nem elégedett a korrekciókkal, ajánlásokat fogalmaz meg a Bizottság részére, többek között – szükségesnek ítélt esetben – az illetékes hatóság által kiállított tanúsítvány(ok) kölcsönös elismerésére vonatkozóan. Az Ügynökség az illetékes tagállami hatóságokat is haladéktalanul értesíti.

20. cikk

Nyilvántartások

- (1) Az Ügynökségnek olyan nyilvántartási rendszert kell kialakítania, amely biztosítja az alábbiak megfelelő tárolását, hozzáférhetőségét és változásainak megbízható nyomon követettségét:
- a) a csoportvezetők és a csoporttagok képzési, minősítési és jogosítási adatai;
 - b) ellenőrzési programok;
 - c) jelentések;
 - d) megállapítások és kapcsolódó bizonyítékok;
 - e) közösen meghatározott korrekciók és korrekciós intézkedések;
 - f) a nem megfelelésekre vonatkozó megállapítások lezárása, és a kapcsolódó bizonyítékok.
 - g) a tanúsítvány(ok) kölcsönös elismerésére vonatkozó ajánlások;
 - h) a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett értékelések.
- (2) Valamennyi nyilvántartást – az alkalmazandó adatvédelmi jogra is figyelemmel – legalább 15 évig meg kell őrizni.

21. cikk

A vizsgálati jelentések szereplő található információhoz való hozzáférés

- (1) Amennyiben egy vizsgálati jelentésben található információ harmadik ország szabályozó hatóságának repülésbiztonsági felügyelete alá tartozó vállalkozást vagy vállalkozások társulását érint és egy, a 216/2008/EK rendelet 12. cikkének megfelelően megkötött uniós megállapodás alkalmazási körébe esik, ezt az információt a megállapodásban foglalt rendelkezéseknek megfelelően a harmadik ország mint szerződő fél rendelkezésére kell bocsátani.
- (2) Amennyiben egy vizsgálati jelentésben található információ az Unió és az ICAO közötti együttműködési megállapodás alkalmazási körébe esik, ezt az információt az együttműködési megállapodásban és annak repülésbiztonsági mellékletében foglalt rendelkezéseknek megfelelően az ICAO rendelkezésére kell bocsátani.
- (3) Amennyiben egy vizsgálati jelentésben található információ a 996/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ összhangban végzett, folyamatban lévő biztonsági vizsgálatokra vonatkozik, a szóban forgó információt haladéktalanul a biztonsági vizsgálatért felelős hatóság rendelkezésére kell bocsátani.
- (4) Az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alkalmazásában a vizsgálati jelentésekhez kapcsolódó döntéshozatali eljárást akkor lehet befejezettnek tekinteni, ha a nem megfelelésekre vonatkozó megállapításokat lezárták.

22. cikk

Kiegészítő intézkedések

- (1) Az Ügynökség feladata azonosítani, ha egy nem megfelelés megszüntetését célzó intézkedés nem kielégítő, így például:
- a) a 17. cikk (1) bekezdésében említett időszakon belül nem kap értesítést korrekciós intézkedésről;
 - b) a 17. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett időszakon belül nem adja egyetértését egy korrekciós intézkedéshez;
 - c) egy korrekciós intézkedést nem megfelelően hajtanak végre.
- (2) Az (1) bekezdésben említett esetekben az Ügynökség felkéri az illetékes hatóságot, hogy adjon felvilágosítást az adott hiányosságról, és nyújtson be kiegészítő intézkedéseket, amelyekre vonatkozóan az Ügynökség határidőt is szab.
- (3) Az Ügynökség felméri a hiányosság következményeit, és értékeli az illetékes hatóság által a megszabott határidőn belül adott választ. Ezen értékelés alapján az Ügynökségnek az alábbiakra van lehetősége:
- a) egyet ért a benyújtott kiegészítő intézkedésekkel; vagy
 - b) kiegészítő jelentést készít az érintett illetékes hatóság és a Bizottság számára. A jelentésben szerepel az Ügynökség értékelése és a Bizottság részére megfogalmazott ajánlásai, és ezen belül – szükségesnek ítélt esetben – az illetékes hatóság által kiállított tanúsítvány(ok) kölcsönös elismerésére vonatkozó ajánlások.

⁽¹⁾ HL L 295., 2010.11.12., 35. o.⁽²⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

(4) A 2111/2005/EK rendelet sérelme nélkül a (3) bekezdés b) pontjában említett kiegészítő jelentés kézhezvételét követően a Bizottság az alábbi intézkedéseket hozhatja:

- a) észrevételeket küld az érintett tagállamnak, vagy további magyarázatot kér a nem megfelelésekre vonatkozó megállapítások egészének vagy egy részének tisztázása érdekében;
- b) a korrekciók vagy korrekciós intézkedések kielégítő végrehajtásának ellenőrzése érdekében eseti vizsgálat végzésére kéri fel az Ügynökséget;
- c) megindítja a 216/2008/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdésében említett eljárást annak eldöntése érdekében, hogy az illetékes hatóság által kiállított tanúsítványok megfelelnek-e a vonatkozó követelményeknek;
- d) a Szerződés 258. cikkében előírt eljárást indít.

23. cikk

Éves jelentés

Az Ügynökség minden évben legkésőbb március 31-ig éves jelentést nyújt be a Bizottságnak az előző évben végzett folyamatos ellenőrzési tevékenységéről és a végrehajtott vizsgálatokról. A jelentésben fel kell tüntetni a tevékenységek és vizsgálatok eredményeinek elemzését, ezen belül ki kell térni arra, hogy az illetékes hatóságoknak mennyiben volt lehetőségük a repülésbiztonsági felügyelethez kapcsolódó hatásköreik gyakorlására, valamint ajánlásokat kell megfogalmazni a javítási lehetőségekre vonatkozóan. Az ajánlások között egyebek mellett meg kell határozni, hogy melyek azok a műszaki szabályok, amelyeket a 216/2008/EK rendelet 17. cikke (2) bekezdésének b) pontjával összhangban létre kell hozni vagy módosítani kell, illetve az Ügynökség esetében milyen intézkedéseket kell meghatározni vagy módosítani a 216/2008/EK rendelet 18. cikkének c) pontjával összhangban.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2013. június 28-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

24. cikk

Munkaeljárások

Az e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül az Ügynökség felülvizsgálja a 3–23. cikk szerinti feladatainak elvégzésére szolgáló munkaeljárásait.

25. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Az Ügynökség által a 736/2006/EK rendelettel összhangban feltárt azon nem megfelelésekre vonatkozó megállapítások, amelyek lezárásáról az Ügynökség e rendelet hatálybalépésének időpontjáig nem kapott bizonyítékot, az e rendelet szerint tett megállapításnak minősülnek, és ekként kell őket kezelni.

(2) Azok a korrekciós intézkedési tervek, amelyeket az Ügynökség a 736/2006/EK rendelettel összhangban jóváhagyott, az e rendelet szerint jóváhagyott tervnek minősülnek.

(3) A 736/2006/EK rendelettel összhangban felhatalmazott csoporttagok és csoportvezetők az e rendelet szerint felhatalmazott személyzetnek minősülnek.

26. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 736/2006/EK rendelet hatályát veszti.

27. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.